

06-08- ΕΣΠΕΡΑΣ.

† Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτησι]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ

εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

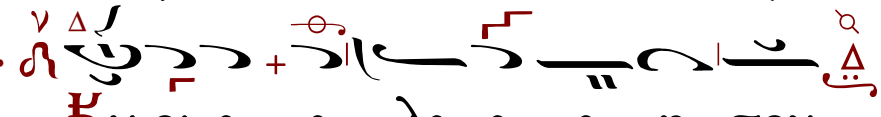
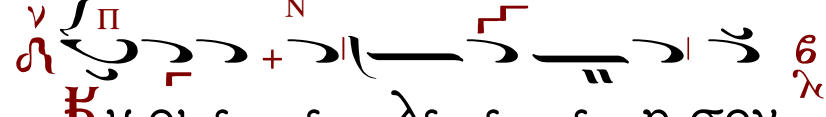
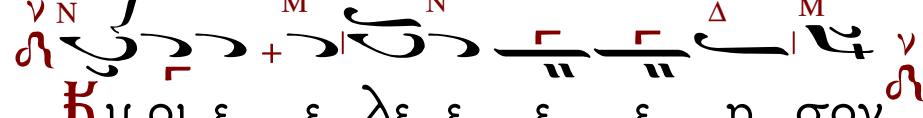
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

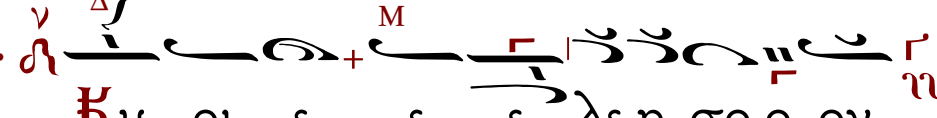
ΧΟΡΟΣ: **Ἀ**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

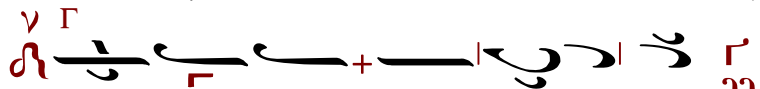
1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

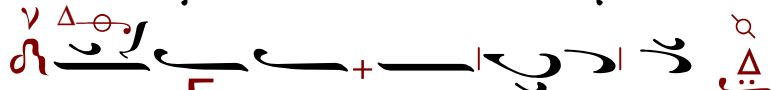
ΕΤΕΡΑ.

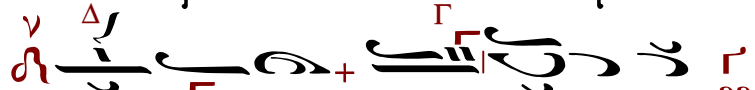
1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον
4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5. ^ν ^N ^π ^q
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6. ^ν ^N ^ν ^α
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

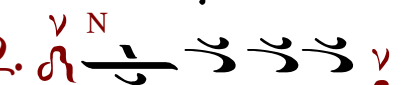
7. ^ν ^Γ ^Γ ^η
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8. ^ν ^{Δ-Θ} ^Δ
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9. ^ν ^Δ ^Γ ^η
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10. ^ν ^N ^π ^Δ ^π ^q
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11. ^ν ^N ^Δ ^N ^α
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12. ^ν ^N ^ν ^α
 Οι Κυ ρι ε

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Σπιχηρά Ἰδιόμελα δ' δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

ᾠχος ᾠ Πα

^πχ^B
^πq
 Κυ ρι ε ε κεκρα α ζα προ ο ος σε ε
 ει σα α κου ου ου σο ο ον μου ει σα κου σο
 ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε
 ε κεκρα α ζα προ ος σε ει σα α κου
 σο ο ον μου προσχες τη φω νη η η τη ης
 δε η σε ωω ω ως μου εν τω κε κρα γε
 ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον
 μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
 Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ

χη η η μου ως θυ μι α α α μα α
 ε νω πι ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις
 τω ων χει ει ει ρω ω ω ων μου θυ σι
 ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει σα α
 α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
 αν α νο μι ας πα ρα τη ρη
 σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται
 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος
 ε ε ε σ τ ι ν

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν
 ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὥς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ
 μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ
 μαρτυρουμένου, παρῇν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ

καὶ Ἰωάννη, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν
τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα
θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι
τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν
εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

^π₉ Προ του Σταυρου σου ου ου Κυ ρι ι ι ε
⁶_λ ο ο ο ρος ου ρα νο ο ο ο ο ον ε ε
μι ι ι μει ει ει ει ει το νε φε λη ως
σκη η νη η η η η ε ε φη πλου ου ου
ου το Σου με τα μο ο ο ρφ ου με ε ε ε νου
υ πο Πα τρο ο ο ο ο ος δε ε ε ε
μα ρτυ υ υ ρου ου ου με ε ε ε νου πα ρην
ο Πε τρος συν Ι α κω βω και Ι ω ω α
α α αν νη ως με λ λον τες συ νει ναι αι σοι

και εν τω και ρω τη ης πα α α α ρα δο ο
 σε ω ω ω ως σου ι να θε ω ρη σαν τες
 τα θαυ μα α α α σι ι α α α σου μη δει
 λι α σω ω σι ι ι ι ι τα α α πα θη η
 μα α α τα α α α σου α προ σκυ νη η η
 η η σαι η μας εν ει ρη η η νη κα τα
 α ζι ω ω σο ον δι α το με ε ε γα
 σου ου ε λε ε ο ος
 ε νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
 ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η

ψυ χή μου ^Δ ε πι τον Κυ υ υ ρι ι ι ι
ον π
9

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὅρος οὐρανὸν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο· Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῇν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

^B
π
9 **Π**ρο του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι ι ε
⁶
λ ο ο ο ρος ου ρα νο ο ο ο ο ον ε ε
μι ι ι μει ει ει ει ει το ^Δ νε φε λη ως
^Π
σκη η νη η η η η ε ε φη πλου ου ου
ου το π
9 Σου με τα μο ο ο ρφ ου με ε ε ε νου

υ πο Πα τρο ο ο ο ος δε ε ε ε
 μαρ τυ υ υ ρου ου ου με ε ε ε νου πα ρην
 ο Πε τρος συν Ι α κω βω και Ι ω ω α
 α α αν νη ως μελ λον τες συ νει ναι αι σοι
 και εν τω και ρω τη ης πα α α α ρα δο ο
 σε ω ω ω ως σου ι να θε ω ρη σαν τες
 τα θ αυ μα α α α σι ι α α α σου μη δει
 λι α σω ω σι ι ι ι ι τα α α πα θη η
 μα α α τα α α α σου α προ σκυ νη η η
 η η σαι η μας εν ει ρη η η νη κα τα
 α ζι ω ω σο ον δι α το με ε ε γα

σου ου ε λε ε ο ος 6
λ

B
6
λ Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ

6
λ κτος 6
λ α πο φυ λα κης πρω ι ας 6
λ ελ πι

Π
Δ σα τω Ισ ρα ηλ Δ ε πι τον Κυ υ υ ρι

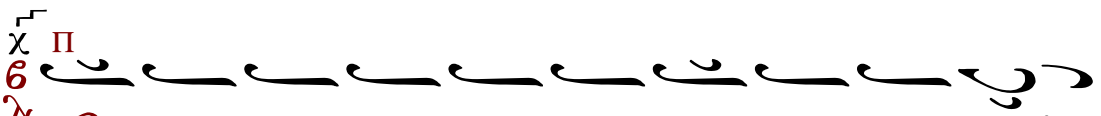
π
q ι ι ι ον π
q

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιланθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

B
π
q Προ του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι ι ε

6
λ πα ρα λα βων του ους Μα θη τας Δ εις

ο ο ρος υ ψη λον με τε μορ φω θης
 ε ε εμ προ σθεν α α αυ των ακτι σι
 δυ να με ε ε ω ω ωως κα ταυ γα α α α
 ζων α α αυ τους εν θεν φι λα α αν θρω πι
 ι ι α ε κει ει ει ει θεν ε ε ε ζου ου
 ου σι ι ι ι α δει ζαι βου λο με ε ε
 νος της Α να στα σε ω ω ωως την λαμ προ ο
 ο ο τη η η η τα ης και η μα α α α ας
 ο Θε ος εν ει ρη η η νη κα τα α
 ζι ω ω σο ον ως ε λε η η μων και αι
 φι ι λαν θρωω πο ος

 Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε
 ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και
 αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ
 πα σων των α νο μι ι ω ω ν α α α αυ
 του

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν
 τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης
 ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως
 καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιланθρωπία,
 ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς
 Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ
 Θεός, ἐν εἰρήνῃ καταξιώσον, ὡς ἐλεήμων καὶ
 φιλάνθρωπος.

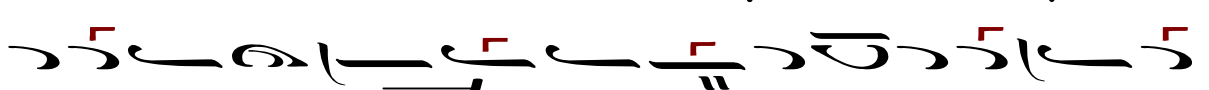

 Προ του Σταυ ρου σου ου ου Κυ ρι ι ι ε
 πα ρα λα βων του ους Μα θη τας εις

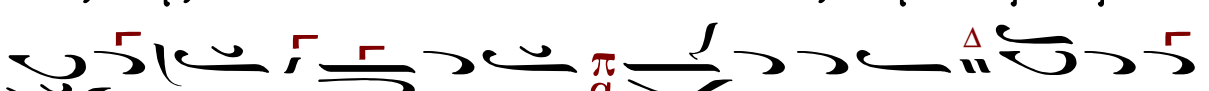

 ο ο ρος υ ψη λον με τε μορ φω θης

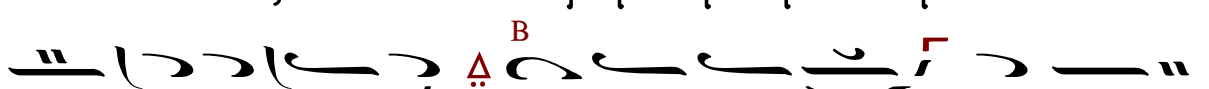
 ε ε εμ προ σθεν α α αυ των ακτι σι

 δυ να με ε ε ω ω ωως κα ταυ γα α α α

 ζων α α αυ τους εν θεν φι λα α αν θρω πι

 ι ι α ε κει ει ει ει θεν ε ε ε ζου ου

 ου σι ι ι ι α δει ζαι βου λο με ε ε

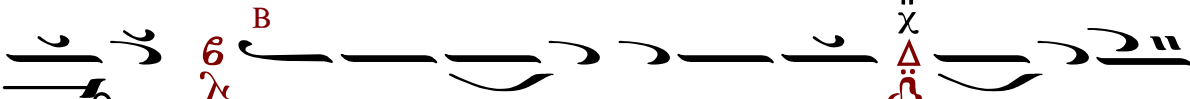
 νος της Α να στα σε ω ω ωως την λαμ προ ο

 ο ο τη η η η τα ης και η μα α α α ας

 ο Θε ος εν ει ρη η η νη κα τα α

 ζι ω ω σο ον ως ε λε η η μων και αι

 φι ι λαν θρωω πο ος

 Αἰ νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

 ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον πα αν τες

 οι οι λα α οι

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτήρ,
 τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως
 ἐξέλαμψας, δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν
 διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης
 ἀξιωθήσονται. Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ,
 Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυνον, ὅτι ζώντων καὶ
 νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ
 Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ᾧ καὶ φωνὴ
 τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς, ἐμαρτύρει
 λέγουσα· Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν,
 Ἄδην σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου,
 ζωὴν τὴν αἰώνιον.

 Εἰς ο ο ρος υ ψη λον

 με τα μορ φω θει ει ει εις ο Σω τηρ τους

 κο ρυ φαι ους ε ε χων τω ων Μα θη των

εν δο ζω ω ως ε ξε ε ε ε λα α α αμ
 ψας ^π₉ ^B δη λων ο τι οι τω υ ψει των α
 ρε των δι α α α ^Π πρε ψα αν τες ⁶_λ και της εν
 θε ου δο ξης α ^Π ^B ^π₉ ^Π ⁶_λ ^π₉ ^Π ⁶_λ ^π₉
 ται συλ λα λουν τες δε τω Χρι στω Μω υ σης
 και Η λι ας ε ε ε ^Π ⁶_λ ^π₉ ^Π ⁶_λ ^π₉
 των και νε κρω ω ων κυ ρι ε ε ευ ει
 και ο πα λαι δι α νο μου και Προ φη των λα
 λη η η η σας υ πη η η ρ χε ε ^π₉ ^Π ⁶_λ ^π₉
 ω και φω νη του Πα τρος εκ νε φε ε λης φω
 τει νης ^Δ_λ ^Π ⁶_λ ^π₉ ^Π ⁶_λ ^π₉
 ε μαρ τυ υ ρει ει λε ε ε

γου ου ου σα ^Δ Αυ του ου α κου ου ε τε
 του δι α Σταυ ρου τον Α δην σκυ υ υ λευ
 σα α αν τος ^{6λ} και νε κροις δω ρου με νου ζω
 η η η ντην αι αι ω νι ι ο ο ν ^{6λ}
^χ ^{6λ} ^M ⁰ τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η ^{6λ} μας και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου ^χ ^{6λ} ^B με ε νει εις το ο ν αι
 ω ω ω να ^π ^q

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν
 τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου
 ἔστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον
 μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφανερώσεν ἡ φρικτὴ
 σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ
 Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου

μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον, εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι, καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρός, ἐμαρτύρει λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

^Π
^π_q ^Δ ^Θ
 0 ρος το πο τε ζο φω δες και κα α
^Δ
 πνω ω δες νυ υν τιμιον και α γι ον
^Π
^Δ
 ε στιν εν ω οι ποδες σου ε ε στηη σα
^π_q
 αν Κυ υ υ ρι ι ι ε προ αι ω νων
^Β
^π_q
 ι ον επ ε σχα των ε φα νε ρω ω
^Δ
^Θ
 σεν η φρι κτη η σου ου Με τα α α μο

ορφωω σις Πετρω Ι ω α α αννη η και Ι
 ι α α α κω ω ω βω οι τι νες την α
 κτι να του προ σω που σου μη η η φε ρο ο ον
 τες και την λαμ προ τη τα των χι τω νων
 σου ε πι προ σω πον εις γην κα τε βα ρυ νο
 ον το οι και τη εκ στα σει συ νε ε ε χο
 με ε ε νοι ε θα αυ μα α ζον βλε πο ον τες
 Μω υ σην και Η η λι ι ι αν συλ λα λουν τας
 σοι τα με ελ λον τα α συ υμ βαι αι αι νει ει
 ειν σοι και φω νη ε εκ του Πα τρος ε μαρ
 τυ υ ρει ει λε ε ε γου ου ου σα Ου

^Β ^Π ^Μ ^Δ

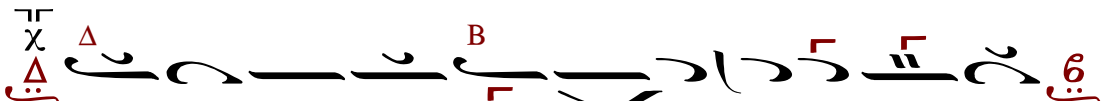
6
λ

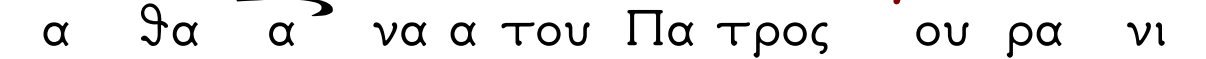
Ι α α κ ω β ο ο ν και αι αι Ι ι ι ω ω α
 α αν νην εν τω Θα βω ω ω ρ α
 α νε ε ε λ θ ω ν Σου δε Σω τη η ρ με τα α
 μο ο ο ρ φ ο υ ο υ με ε ε ν ο υ το Θα βω ρ ι
 ο ν ο ο ρ ο ο ρ ο ς φ ω τι ι ε σ κε
 ε πε ε ε το οι Μα θ η τ αι σου ου Λο
 γε ε ε ρ ρ ι ι ψ αν ε α αυ τους εν τω ε δα
 α φει τη η η ης γης μη φε ε ρ ο ο ν τ ε ς ο ο
 ρ αν την α θ ε ε α το ο ν μο ο ο ρ φ η ν
 Α γ γε λ ο ι οι δι ι ι η η κο ο ο ν ο υ ν φο
 β ω και τ ρ ο ο μ ω ω ου ρ α νοι

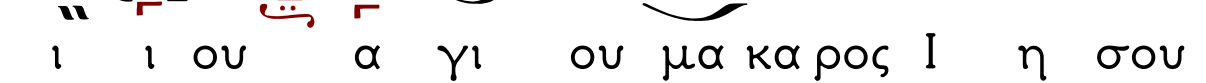
ε ε ε ε ε φ ρ ι ι ζ α α α α α α
 α α α αν γ η η η ε τρο ο μα α α α
 ζ εν ο ρω ω ν τε ες ε πι ι γης της δο ο
 ζη ης τον Κυ υ υ ρι ι ι ο ο ο ο ο
 ον

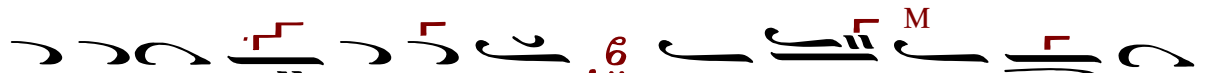
Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

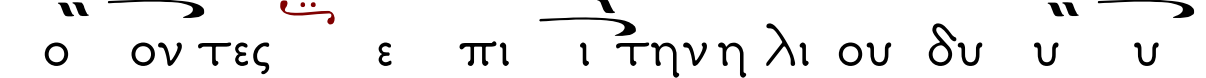
Ἦχος Δι

Φως ἰ λα ρον α γι ας δο ο ο ζης

α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι

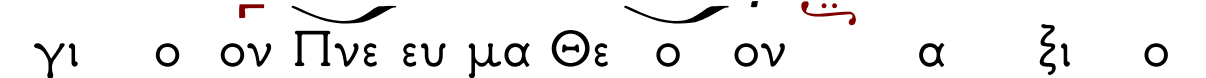

ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου

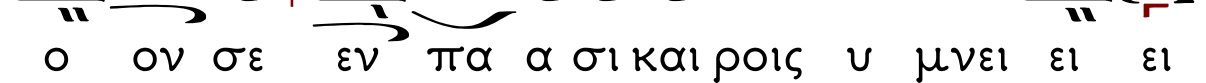

ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο

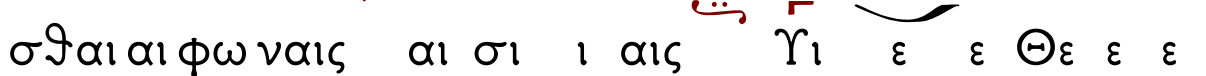

ο ον τες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ

σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ

μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α

γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ζι ο

ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει

σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

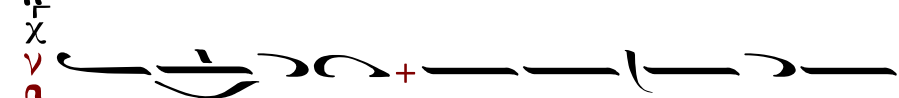
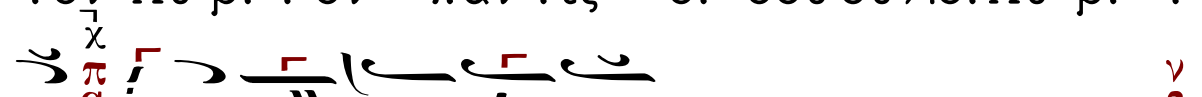
ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος λ' αἱ Νη

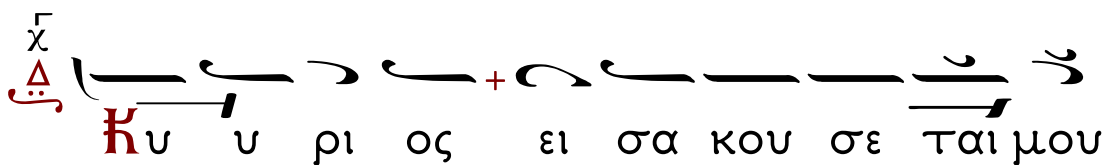
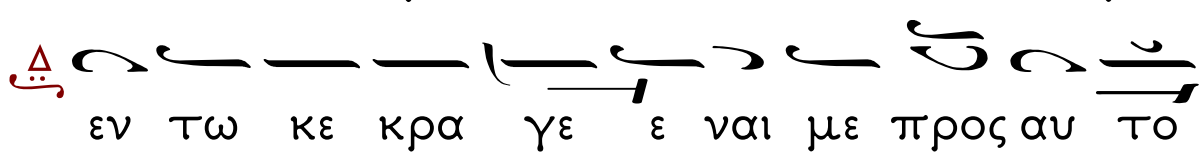

 I δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ου (Δίς)

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

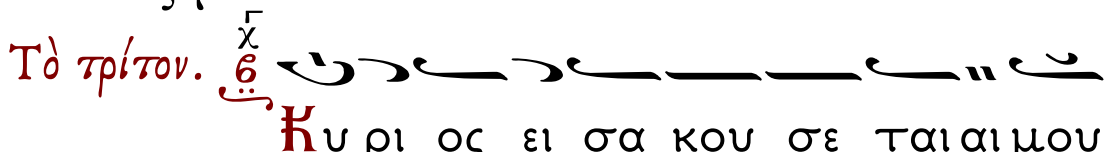
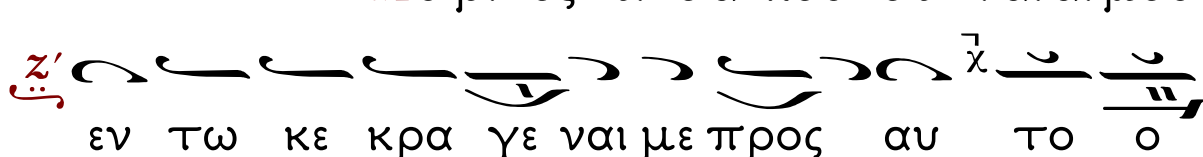
Τὸ τρίτον.
 I δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ι ον παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ι
 ου ου ου ου ου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
Ώχος δ'.

Ώχος ᾠδῆς Δι

 Κυριος εισακουσεται μου

 εντω κεκραγεναι με προς αυτο
 (Δίς)
 ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.
 Κυριος εισακουσεται αιμου

 εντω κεκραγεναι με προς αυτο ο
 ον

Προκείμενον.
Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος ᾠ Πα

^χ
^π
^q

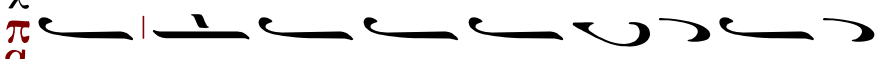

 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω

 ζει με πασας τας η με ρας της ζω ης μου

(Δίς)

Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὕστερήσει· εἰς τόπον γλόης ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ^χ
^π
^q

 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα

 τα δι ω ζει με πασας τας η με ρας της ζω

 η ης μου ου ου

Προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.
Ἦχος λ̣η̣ — — — — — Κε̣

^{χ̣}
^{χ̣}
^q **Ο** Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
 με ^{ν'} ^{η̣} και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
 (Δίς)
 με ^{χ̣}
^q

Στίχ. **Ὁ** Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^{χ̣}
^{χ̣}
^q **Ο** Θε ος εν τω ο νο μα τι
 σου σω σον με ^{ν'} ^{η̣} και εν τη δυ να μει σου κρι
 νει ει εις με ^{χ̣} ^{ε̣} ^{ε̣}
^{χ̣}
^q

Προκείμενον.
Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος λ̣̂ Βου̣̂

Ἦ βο η θει α αμου πα ρα Κυ ρι
ου του ποι η σαν τος τον ου ρα νο ον και
(Δίς)
την γην

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη,
ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Τὸ τρίτον. Ἦ βο η θει α αμου πα ρα
Κυ ρι ου του ποι η σαν τος τον ου ρα
νο ον και την γη η ην

Προκείμενον.
Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Βαρύς Ϯ

Ϯ
Ϯ
0 Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει Ϯ το ε
(Δίς) Ϯ
λε ο ος σου προ φθ α σει με Ϯ

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. Ϯ
Ϯ
0 Θε ος αν τι λη η πτωρ
μου ει ει Ϯ το ε λε ο ος σου προ φθ α σει με ε
ε Ϯ

Προκείμενον. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι

Χ
Δ
Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

Δ
ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το 6

Στίχ. Χ
6
Ε νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

Δ
δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το Δ

Χ
Δ
Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

Δ
ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το 6

Στίχ. Χ
6
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

Δ
κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται Δ

Χ
Δ
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν 2' ευ

Δ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο Δ

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 24, 12-18)

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ στήθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς, καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· Ἡσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἀαρὼν καὶ Ὠρ μεθ' ὑμῶν, ἐὰν τινι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος, καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἕξ ἡμέρας, καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ εἶδος τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, ὥσει πῦρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἦν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 33, 11-23 & 34, 46, 8)

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὡς εἴ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν, ὃ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ νέος, οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον· ἰδοὺ σὺ μοι λέγεις. Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον, σὺ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μέτ' ἐμοῦ, σὺ δὲ μοι εἶπας· Οἶδάς σε παρὰ πάντα, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὔρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτόν, ἵνα γνωστῶς ἴδω σε, ὅπως ἂν ᾧ εὔρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ, ἵνα γνῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος· Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαί σου, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Εἰμὴ σὺ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεῦθεν. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὔρηκα χάριν παρὰ σοὶ ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθησόμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ Ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔστιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὔρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε

παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς· Δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν· Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου, καὶ ἐλεήσω, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτίρω. Καὶ εἶπεν· Οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε Κύριος· Ἴδου τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στηθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἦνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθω, καὶ ἀφελῶ τὴν χειρὰ μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθήσεταιί σοι. Καὶ ὀρθρίσας Μωϋσῆς τὸ πρωῒ, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καθὰ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ παρῆλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 19, 39, 11-13, 15-16)

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλιοῦ εἰς Βηρσαβέε, ἣ ἐστι τοῦ Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχυρί τῆς βρώσεως ἐκείνης τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ ῥήμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Ἐξελεύσῃ, καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταιὸν διαλῦον ὄρη, καὶ συντρίβον πέτρας ἐνώπιον Κυρίου, οὐκ ἐν τῷ

πνεύματι Κύριος, καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα
συσσεισμός, οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κύριος, καὶ
μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ, οὐκ ἐν τῷ πυρὶ
Κύριος, καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐρας λεπτῆς,
καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν
Ἡλιοῦ, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ
μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ
σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν·
Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ
ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ κρίσεις
τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς
Προφήτην.

Εἰπώμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἰπώμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν
με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς
τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα
πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου,
αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

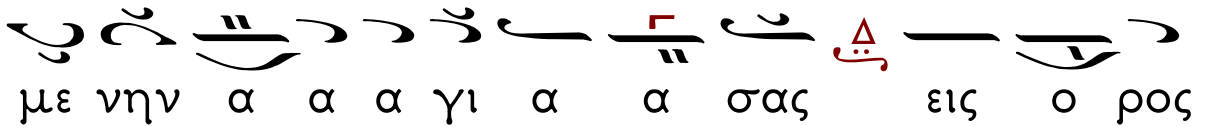
Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν,
Σπιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος Δι

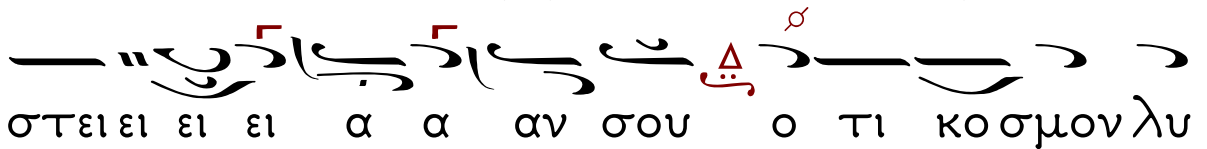
 ^π_χ

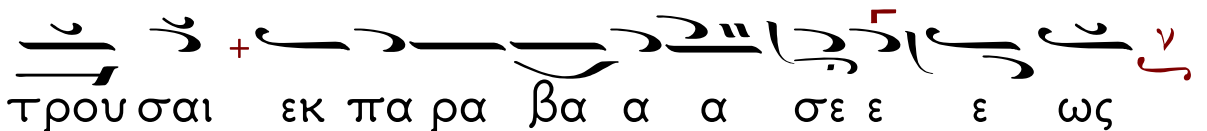
Ο φω τισου α απα σαν την οι κου

 με νην α α α γι α α σας εις ο ρος

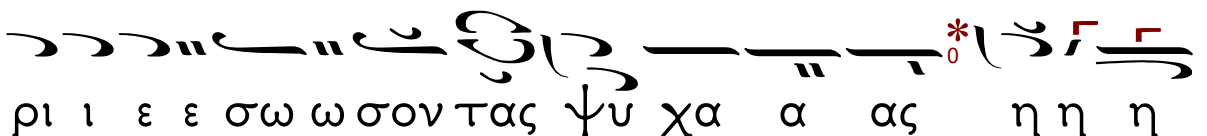
 υ ψη λον με τεμορφω ω θη σα α γα α θε ε

 ⁶ δει ζας τοις Μα θη η ται αι αις σου την δυ να

 στει ει ει α α αν σου ο τι κοσμον λυ

 ⁺ τρουσαι εκ πα ρα βα α α σε ε ε ως

 [⊖] δι ο βο ω ω με εν σοι Ευ σπλα γ χνε Κυ

 ^{*} ρι ι ε ε σω ω σον τας ψυ χα α ας η η η

 η μων

* κατάληξις
 η η η μω' ω ων

Ὁ αὐτὸς.
 0 εν τω ο ο ρει ει τω Θα α

 βωρ με τα μορ φω θεις ε εν δο ο ο ζη

 Χρι στε ε ε ε ο Θε ε ος και υ πο

 δει ξας τοις μα θη η ται αι αις σου την δο

 ξαν της ση ης Θε ο ο ο τη τος κα τα αυ

 γασσ ον και η η μας τω φω τι της ση η

 ης ε πι γνω ω ω σε ε ε ε ως και ο

 δη γη σον εν τη τρι ι βω τω ω ων ε ε εν το

 λω ων σου ως μο νος α γα θος και φι ι

 λα α αν θρω ω ω προς

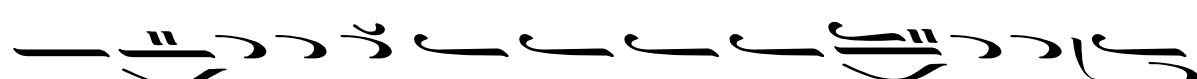
Ἦχος λ̣η̣ Πα^ο ^{λ̣η̣}π̣ ^{π̣}
 Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι

 Υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι

 Δε ε ευ τε ε α α να α βω ω μεν εις

 το ο ο ο ρο ος Κυ ρι ι ι ι ου και

 εις τον οι οι οικον του ου Θε ε ου ου ου

 ου ου η η η η μων και θε α σω με θα

 την δο ο ο ζαν της με τα μορ φω σε ε ως

 α αυ του δο ο ο ζα αν ως μο νο γε νου

 ου ους πα α α ρα α Πα α τρος φω τι

 προσλα α α βω με εν φως και με ταρσι

 οι γε νο με νοι οι τω Πνευ ε ευ μα α α α

τι ^χ ^q Τρι α δα ο μο ου ου ου ου σι ι ι ον
 υ μνη σω ω με εν ει εις τους αι ω ω ω
 νας
 και νυν και α ει και εις τους αι ω ω
 νας των αι ω ω ω νων α α α μην
 Νο μου και Προ φη τω ω ων σε Χρι ι
 στε ^χ ^q ποι η την και αι πλη η ρω ω την ε
 μαρ τυ υ υ υ ρη η η σαν ο ρων τες εν
 τη η νε ε φε ε λη Μω υ υ ση η ης ο
 ο θε ο ο ο ο πτης και αι Η η λι ι
 ας ο εμ πυ ρος αρ μα τη η λα α α της

ο ο α φλεε κτο ο ος ου ρα α νο δρο
 ο ο ομος ε πι της μεε τα α μορφω ω ω
 σε ω ω ω ως σου μεθ ω ω ω ων και η
 η μας του σου ου ου φω τι ι σμου α α ζι
 ω ω σον Δε ε ε ε σπο ο ο τα υ μνη η
 σαι εις του ους αι ω ω ω να α α α α α
 ας

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ̣α̣ Νη

^πχ̣^N
^ν Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶λ̣

⁶λ̣^B
^γ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

^Δλ̣^K
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶λ̣

⁶λ̣
^γ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

^Δλ̣
^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶λ̣

⁶λ̣
^γ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ⁶λ̣

⁶λ̣
^γ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^Δ

^Δλ̣
^Δ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^Δ

^Δλ̣
^Δ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ⁶λ̣

⁶λ̣
^γ Πα ρα σχου Κυ υ υ ρι ε ⁶λ̣

⁶_λ Π α ρ α σ χ ο υ Κ υ ρ ι ε ⁶_λ

⁶_λ Υ π ε ρ α γ ι α Θ ε ο τ ο κ ε σ ω σ ο ν η

μας ^Δ_λ
^Δ_λ C ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι Κ υ υ

υ υ ρ ι ε ⁶_λ

⁶_λ Ἀ μ η ν ⁶_λ

Ἦχος λ̣η̣ Ἐναρμόνιος

^κ_π Κ υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν ^π_λ

^π_λ Κ υ ρ ι ε ε λ ε η σ ο ν ^γ_η

^γ_η Κ υ υ ρ ι ε ε λ ε η η σ ο ν ^κ_{η̣}

^κ_{η̣} Κ υ ρ ι ε ε ε λ ε η η σ ο ν ^κ_{η̣}

Θεοτόκε Παρθένε.

Ἦχος λη' — Κε

Θεοτοκε Παρθένε
 νε χαίρειαι χαίρειαι
 Μαρι ι ι α ο Κυ υ υ υ
 ρι ι ος με ετα σου ευ λο ο ο
 γη η με ε ε νη Συ υ ε ε εν γυ
 υ ναι αι αι ζι και ευ λο ο ο ο γη η
 με ε ε ε νος ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι
 λι ι α ας σου ου ο ο ο ο ο τι Σω
 τη η ρα α α ε ε τε ε ε κες
 τω ων ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω

^Π
^Γ
 ω ων κ
q

^κ
^q
 Π λου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει
κ
q

να σαν ^κ
^q οι δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον

^{γ'}
^η ουκ ε λατ τω ω θη σον ται παν το ος
κ
q

α γα θου

Το τέλος του τρίτου. ^Δ
^κ
^q παν το ος α γα

^Δ
^Μ
^κ
 θου ου ου ου ου κ
q

Εἰς τὸν Σπῆχον, ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.
ᾠχος α'.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων. Ἐγὼ εἶμι, λέγων ὁ Ὠν, σήμερον ἐπ' ὄρος Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν μαθητῶν, ἔδειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνης, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην, ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν, καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστησάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης, προμηνύοντας τὴν ἔνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα

$\overline{\chi} \Pi$
 $\pi \eta$
 Ο πα λαι τω Μω σε ι συ λλα λη η η σ α σε
 πι του ο ρους Σι να δι α συ νυ μ βο ο λων
 Ε ε γω ει ει μι λε ε ε γω ω ν ο Ω ν ση
 με ρον επ ο ο ο ρος Θα α βω ρ με τα μο ρ
 φω θεις ε πι τω ω ν μα θη των ε δει ζε το αρ

χε τυ πον καλ λος της ει ει κο ο νος εν ε
 αυ τω την αν θρω πι νη να να λα α βου ου
 ου ου σα αν ου σι ι ι αν και της τοι
 αυ της χα ρι τος μαρ τυ ρας πα ρα στη σα με
 νος Μω υ σην και Η η λι ι αν κοι νω νους
 ε ποι ει ει ει το ο της ε ευ φρο συ υ
 υ νης προ μη νυ ον τας την εν δο ξον δι
 ι α Σταυ ρου και σω τη η ρι ον Α να α
 α α στα α α σιν

Στίχ. **Γ**οὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ
 γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ
 προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς
 ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ θεοπάτωρ Δαυΐδ,

πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλείται τὴν
κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει· Θαβὼρ καὶ
Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν
τούτῳ γὰρ ἐπιβὰς τῷ ὄρει Σωτὴρ μετὰ τῶν
μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδάμ
φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστρέψαι πάλιν
πεποίηκας, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν
τῆς Θεότητος δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ
βοῶμέν σοι· Δημιουργὲ τοῦ παντός, Κύριε δόξα
σοι.

Χ Π Χ
π π
q q
C ο ι ε ι σ ι ν ο ι ο υ ρ α ν ο ι και σ η ε

στιν η γη π π q

π q
T η ν σ η ν τ ο υ μ ο ν ο γ ε ν ο υ ς Υ ι ο υ π ρ ο ο ρ ω

π q
μ ε ε ν ο ς εν Π νευ μα τι δι ι α σαρ κος π ρ ο ς

αν θ ρ ω ω ω π ο υ ο υ ς ε π ι ι δ η μι ι

π q
ι αν ο θ ε ο πα τ ρ ω Δ αυ ιδ πο ρ

ρω θ εν π ρ ο ς ευ φ ρ ο συ ν η ν συ γ κα λει ται αι τη

ην κτι ι σιν και προ φη τι κω ω ω ως α
 α να κρα α α ζει Θα βωρ και Ερ μων εν
 τω ο νο μα τι σου α γαλ λι ι α α α
 σο ο ον ται εν του τω γαρε πι βας τω
 ο ρει Σω τηρ με τα των μα θη η τω ων σου
 την α μαυ ρω θει σαν εν Α δαμ φυ υ σιν με
 τα μορ φω θεις α πα στρα ψαι πα α
 λιν πε ποι οι οι η η η κας με τα στοι
 χει ω ω ω σας αυ την εις την σην της Θε
 ο ο τη η τος δο ο ζαν τε και λαμπρο
 ο ο τη η η τα δι ο βο ω ω

με εν σοι Δη μι ουρ γε του παν το ος Κυ υ
ρι ε δο ο ο ο ζα α α σοι

Στίχ. Θαβώρ και Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, και
ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος, θεασάμενοι τῶν
Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς
Μεταμορφώσεως, ἄναρχε Χριστέ, τὴν θείαν
ἡλλοιώθησαν ἑκστασιν, και νεφέλη
περιλαμφθέντες φωτεινῇ, φωνῆς ἤκουον
Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς
ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἷς ὑπάρχεις και μετὰ
σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενῆς και Σωτὴρ τοῦ
κόσμου.

Θα βωρ και Ερ μων εν τω ο νο μα τι
σου α γαλ λι α α σο ο ον ται

Το α σχε τον της σης φω το χυ υ σι ι ι
ας και α προ σι τον της Θε ο ο τη η

τος ^η θε α σα με νοι των Α πο στο λων οι
 προ ο κρι ι τοι οι ^η ε πι του ο ρους της Με
 τα μορ φω σε ως α ναρ χε ε ε ε Χρι ι ι
 στε ^π_q την θει αν η λλοι ω θη σαν εκ στα α σιν ^π_q
 και νε φε λη πε ρι λα μ φ θεν τε ες φω τει νη ^η
 φω νη ης η η κου ον Πα τρι ι κης ^η βε βαι
 ου σης το μυ στη η ρι ι ον της σης ε
 ναν θρω πη η η η σε ε ε ως ^π_q ο τι
 εις υ παρ χεις και με τα σαρκω ω σιν ^π_q Υι ος μο
 ο νο γε ε νη η η ης και αι αι Σω τη ηρ
 του κο ο ο σμου ^π_q

τω Θα α βωρ την δοξαν της θε ι κη η ης
 σου ου μο ο ορφης ε βλεπον γαρ τα
 ι μα α α τι ι α α σου α αστρα α
 ψαν τα α α α ως το ο φως και το προ σω
 πον σου υ πε ε ερ τον η η λι ι ι ι
 ον και μη φε ρον τε ες ο ο ραν το α
 στε κτον της σης ελ λα α α α μ ψε ε ε ε ως
 εις γη ην κα τε ε πι ι ι πτον μη
 δο λως α τε νι σαι ι σχυ υ υ ο ο ο
 ον τες φω νης γαρ η κου ον μαρ τυ ρου ου
 σης α α νω ω ω θεν Ου το ς ε ε στιν

ο Υι ος μου ο α α γα α πη η η η τος
ο ελ θων εις τον κο ο σμον σω ω σαι αι τον α
α αν θρω ω ω πο ο ο ο ο ον

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ').**

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἦχος ἠ Γα

Με τε μορφω ὦ θης εν τω ο ρει Χρι

στε ε ο Θε ος δει ζας τοις Μα θη ταις σου την

δο ζαν σου κα θως η δυ ναν το λαμ ψον και η

μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι

ον πρε σβει αις της Θε ο το κου φω το δο

τα δο ο ζα α σοι (Υ')

Τὸ τρίτον.* δο ζα σοι οι οι οι οι οι

οι

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἁμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ
μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Τὸν Εὐλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα.

Τον Δε σπο την και Αρ χι ε ε ρε
 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ
 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα
 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη
 Δε ε σπο τα α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.